

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. maj 2019 i sag nr. :

B [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

mod

V [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 17. juli 2015, vedrører spørgsmålet, om sagsøgeren er berettiget til erstatning og godtgørelse som følge af et færdselsuheld den 21. juli 2012.

Sagsøgeren, B [REDACTED], har nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes til sagsøgeren at betale 1.925.635,20 kr. med tillæg af procesrente af 639.523,20 kr. fra den 25. maj 2016, af 71.162 kr. fra den 21. juni 2016, af 1.143.450 kr. fra den 11. maj 2017, og af 71.500 kr. fra den 11. august 2017.

Sagsøgte, V [REDACTED], har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsøgerens påstand er opgjort således:

Svie- og smertegodtgørelse	kr.	71.500,00
Tabt arbejdsfortjeneste	kr.	639.523,20
Varigt mén	kr.	71.162,00
Erhvervsevnetabserstatning	kr.	<u>1.143.450,00</u>
I alt	kr.	<u>1.925.635,20</u>

Oplysningerne i sagen

Den 21. juli 2012 var sagsøgeren involveret i et færdselsuheld, hvor hun væltede med sin motorcykel, da hun bremsede op for at undgå kollision med en bil, der drejede til venstre.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den 11. maj 2017 fremkommet med en vejledende udtalelse, hvoraf fremgår, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet sagsøgerens varige mén til 8 % og erhvervsevnetab til 35 % som

følge af ulykken den 21. juli 2012.

Sagen har været forelagt for Retslægerådet.

Af Retslægerådets udtalelse af 8. maj 2018 fremgår følgende:

"...

Spørgsmål 1:

Retslægerådet anmodes om at vurdere og oplyse, om der er lægelig evidens for, at der skal en bestemt kraftpåvirkning eller de-/acceleration til, før nærværende tilskadekomst er egnet til at medføre personskader samt varigt mén? I bekræftende fald anmodes Retslægerådet om at redegøre for den nedre grænses værdier.

Generelt kan anføres, at styrt med motorcykel, der kører 40 km. i timen og hvor man slår hovedet i asfalten, kan give smerter i nakke samt hovedpine. Der findes ikke opgørelser over hvor kraftigt man skal slå hovedet, for at det giver varige gener.

Spørgsmål 2:

I løbet af år 2013 oplever B [redacted] forværringer i de kognitive gener hun har pådraget sig i forbindelse med ulykken den 21.07.2012. Kan forværringerne af de kognitive gener i form af voldsom hovedpine/migræne, koncentrations- og hukommelsesbesvær, tendens til hurtig udtrætning samt manglende overblik, med overvejende sandsynlighed antages at være en følge af nakkespændinger, som er forårsaget af de umiddelbart efter ulykken påviste skader på skulder og nakke?

Nej. Det er Retslægerådets vurdering, at følger efter forvridninger af nakken ikke forværres over tid.

Spørgsmål 3:

Kan styrtet på motorcykel have medført en hjernerystelse hos B [redacted] når det lægges til grund, at B [redacted] væltede ned på højre side, som følge af en hård opbremsning fra at have kørt 40-50km/t, og at styrtet medførte et slag på højre skulder, højre side af hovedet, nakken samt brud på venstre håndled og højre storetå?

Ja, men der er divergerende oplysninger om sagsøgers initiale tilstand. Explicit anføres, at der ikke har været tale om bevidstløshed. Senere i forløbet siges det modsatte.

Spørgsmål 4:

Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende; kan B [redacted] kognitive gener i form af voldsom hovedpine/migræne, koncentrations- og hukommelsesbesvær, tendens til hurtig udtrætning samt manglende overblik, med overvejende sandsynlighed antages at hidrøre fra ulykken som følge af

en hjernerystelse, selvom en hjernerystelse ikke er konstateret umiddelbart efter ulykken?

Retslægerådet tillægger de initiale beskrivelser af tilstanden mest vægt og de i spørgsmålet nævnte symptomer kan derfor ikke tvangfrit tilskrives ulykkestilfældet.

Spørgsmål A:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke gener/lidelser sagsøger pådrog sig ved hændelsen den 21. juli 2012.

Retslægerådet bedes i den forbindelse konkret tage stilling til, om sagsøger eksempelvis pådrog sig gener/lidelser i hoved, nakke, skulder og/eller lænderyg.

Skadestuebesøg den 21.07.12 finder nedsat bevægelighed i venstre håndled med ømhed i tabatiéren (snustobak gruben) desuden smerter svarende til højre storetå. Røntgen og MR-skanning viser uforskudt brud svarende til spolebenet spids ved tabatiéren. Desuden lille afsprængning svarende til storetåens yderste spids. Den 06.08.12 opgiver sagsøger nakkemerter overfor egen læge og sagsøger udredes og man finder billeddiagnostisk degenerative forandringer i nakkehvirvlerne. Der er således beskrevet to mindre brud og en forvridning af nakken.

Spørgsmål B:

Retslægerådet bedes oplyse, i hvilken tidsmæssig sammenhæng med et uheld gener af den art, der er anført ved besvarelsen af spørgsmål A, sædvanligvis opstår, hvis der lægeligt set skal være en tidsmæssig relevant sammenhæng imellem traume og symptomer.

Brud giver smerter med det samme. En forvridning af en nakke accepteres som udløst af et relevant traume hvis generne opstår få uger efter et ulykkestilfælde.

Spørgsmål C:

Retslægerådets bedes oplyse, hvornår der i de lægelige akter første gang er omtalt gener af den art, der er anført ved besvarelsen af spørgsmål A, hos sagsøger, og om der efter Rådets opfattelse er fornøden tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen den 21. juli 2012 og generne.

Ved besvarelsen bedes Retslægerådet forholde sig konkret til de enkelte gener.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål A og B.

Spørgsmål D:

Retslægerådets bedes oplyse, om der hos sagsøger i tiden forud for hæn-

delsen den 21. juli 2012 er beskrevet gener/lidelser svarende til de gener/lidelser, der konstateres eller fremføres fra den 21. juli 2012 og frem.

De på MR-skanning af halshvirvelsøjlen påviste degenerative forandring er forudbestående, men har ikke givet symptomer tidligere. Sagsøger har en længere forudbestående sygehistorie med lændesmerter, hvor der også er fundet degenerative forandringer. Dette ifølge egen læges journal der går tilbage til den 25.09.07.

Spørgsmål E:

Retslægerådet bedes oplyse, om de gener sagsøgeren har fremført efter hændelsen den 21. juli 2012 efter lægelig erfaring forværres over tid.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål F:

Retslægerådet bedes med udgangspunkt i de lægelige akter i sagen oplyse, om der er beskrevet en forværring af sagsøgers lidelser/gener, herunder gener i nakke, skulder, ryg samt kognitive og psykiske gener, herunder hovedpine, i tiden fra den 21. juli 2012.

I bekræftende fald bedes Retslægerådet oplyse, om forværringerne må antages at skyldes eller kan forklares ud fra hændelsen den 21. juli 2012 og, om de lægeligt set medfører forbigående eller varige gener.

Der er beskrevet en forværring over tid af symptomer. Der er ikke beskrevet symptomer fra bruddene. Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål 2.

Spørgsmål G:

Retslægerådet bedes oplyse, om og i givet fald i hvilken udstrækning de gener/lidelser, som sagsøgeren har fremført i tiden efter den 21. juli 2012 med henvisning til hændelsen den dag, er gener/lidelser, der efter lægelig erfaring er hyppigt eller almindeligt forekommende i befolkningen, uden at generne med overvejende sandsynlighed kan relateres til en bestemt begivenhed, herunder til en påkørsel som den i sagen omhandlede den 21. juli 2012.

Sagsøgers opgivne gener fra nakke og cerebrum (hjernen) er hyppigt forekommende i en befolkning generelt.

Spørgsmål H:

Under hensyntagen til de oplysninger om hændelsen den 21. juli 2012, herunder blandt andet bilag 1 og 2 samt A og B, bedes Retslægerådet oplyse, om påvirkningen af hændelsen har været af sådan karakter, at den med overvejende sandsynlighed (> 50 %) er egnet til at forårsage eller forklare følgende smerter/gener hos sagsøgeren:

- a. gener i ryg/lænd med udstråling til baller og ben,
- b. gener i nakke,
- c. gener i højre skulder, der udstrækker sig til højre arm og fingre,
- d. kognitive gener, herunder også hovedpine, søvnbesvær,
- e. tinnitus og
- f. psykiske gener.

I bekræftende fald bedes Retslægerådet oplyse, om generne er af forbigående eller varig karakter.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 3 og 4. Retslægerådet finder, at kun nakkesmerterne kan være udløst afulykkestilfældet.

Spørgsmål I:

Retslægerådet bedes oplyse, om de gener/lidelser, der er fremført af sagsøger i tiden efter den 21. juli 2012, herunder gener i nakke, skulder, lænderyg med udstråling til balle og ben, kognitive gener, herunder hovedpine og psykiske gener, ligeså vel eller snarere kan henføres til andre forhold end selve hændelsen den 21. juli 2012 herunder til

- a) eventuelle forudbestående gener
- b) eventuel somatiseringstilstand os sagsøger,
- c) eventuelle psykiske forhold hos sagsøger og/eller
- d) eventuelt andre forhold.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål H.

Spørgsmål J:

Har Retslægerådet i øvrigt bemærkninger til sagen?

Nej.
...."

Der er herefter blevet stillet supplerende spørgsmål til Retslægerådet.

Af Retslægerådets udtalelse af 6. november 2018 fremgår følgende:

...."

Spørgsmål 5:

Skal Retslægerådets besvarelse på henholdsvis spørgsmål 3 og 4 i de tidligere fremsendte spørgsmål fortolkes således, at det ikke kan udelukkes, at B [redacted] pådrog sig en hjernerystelse ved styrtet på motorcykel den 21.07.2012, men at Retslægerådet modsat heller ikke kan konstatere at hun pådrog sig en hjernerystelse ved det omtalte styrt på motorcykel, idet symptomer på hjernerystelse ikke blev konstateret af det undersøgende lægepersonale på skadestuen den 21.07.2012 og ej heller af egen læge ved

konsultationen den 06.08.2012?

Vurderingen af hvilke lægelige angivelser, der står til troende, er et juridisk spørgsmål. Er det korrekt, at der ikke var symptomer på hjernerystelsen fra starten af, er Retslægerådet af den opfattelse, at sagsøger ikke pådrog sig en hjernerystelse.

Spørgsmål 6:

Er det Retslægerådets vurdering, at B [redacted] smerter fra hoved og nakke i tiden efter ulykken den 21.07.2012, hvor hun undersøges af ambulancepersonale og på skadestuen, jf. bilag C og bilag 36, kan være maskeret og trådt i baggrunden som følge af smerter fra knoglebrud og som følge af chokket fra ulykken?

I bekræftende fald bedes Retslægerådet oplyse, om Retslægerådet vurderer, at der som følge heraf er en sandsynlighed for, at det undersøgende personale i ambulancen og på skadestuen, jf. bilag C og bilag 36, ikke opdagede en eventuel hjernerystelse?

Retslægerådet er ikke hypotese generende, men forholder sig til skriftlige journaloplysninger.

Spørgsmål 7:

Kan B [redacted] forsøg på at komme tilbage på arbejdsmarkedet med nyt job, ny indlæring og nye kollegaer, samt stress i forbindelse med udredning af smerter, forværre generne af en eventuel overset og ubehandlet hjernerystelse?

Spørgsmålet omhandler sagsøgers erhvervsevne, og Retslægerådet kan ikke udtale sig om dette begreb.

Spørgsmål 8:

Retslægerådet bedes besvare, om en eller flere af nedenstående gener hos B [redacted] potentielt kan optræde som følge af piskesmæld/nakkesmerter?

- *Smerter i ryg/lænd/skuldre med udstråling til andre dele af kroppen og/eller andre føleforstyrrelser*
- *Hovedpine*
- *Kognitive gener, herunder koncentrations- og hukommelsesbesvær*
- *Balanceproblemer/svimmelhed*
- *Træthed*
- *Depressive tendenser*
- *Øresusen/Tinitus*

Følgenvirkninger af en whiplash påvirkning kan i nogle tilfælde være et konglomerat af de anførte gener. Kun en mindre del af skadede oplever sympto-

mer som varige, men ikke progredierende, der henvises til svar på spørgsmål 2. Da sagsøger oplever symptomerne som forværrende over tid, må Retslægerådet tage forbehold overfor, om de tidligt indsættende gener skyldes en forvridding af nakken.

Spørgsmål 9:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

Spørgsmål J

Retslægerådets bedes oplyse, om bilag 36 giver anledning til at ændre Rådets tidligere besvarelser?

Nej.

Spørgsmål K

Retslægerådet bedes oplyse, om der i de initiale beskrivelser af sagsøgerens tilstand efter hændelsen den 21. juli 2012, er beskrevet nakkesmerter?

Der er hverken i ambulance – eller skadestuejournal anført nakkesmerter.

Spørgsmål L

Retslægerådet bedes oplyse, om besvarelsen af spørgsmål H skal forstås således, at Retslægerådet ikke vurderer, at sagsøgerens nakkesmerter tvangsfrit kan tilskrives hændelsen den 21. juni 2012, fordi de initiale lægelige oplysninger efter hændelsen ikke omtaler nakkesmerter.

Den sene angivelse af nakkesmerter taler imod en årsagssammenhæng mellem piskesmældsgener og hændelsen.

Spørgsmål M

Retslægerådet bedes oplyse, om Rådet vurderer, at sagsøgerens nakkegener er udløst af hændelsen den 21. juni 2012. Retslægerådet bedes i den forbindelse angive sandsynligheden herfor.

Det ønskes herved inddraget, at der er divergerende forklaringer om sagsøgerens initiale tilstand, jf. besvarelsen af spørgsmål 3, da der på skadestuebesøget den 21. juni 2012 ikke er omtalt nakkesmerter, jf. besvarelsens af spørgsmål A, og at gener fra nakke og cerebrum er hyppigt forekommende i befolkningen, jf. besvarelsen af spørgsmål G.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 8, K og L.

Spørgsmål N

Såfremt Retslægerådet vurderer, at sagsøgerens nakkesmerter er udløst af hændelsen den 21. juni 2012, bedes Retslægerådet oplyse, om der er tale om

forbigående eller varige gener.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 8.

Spørgsmål O

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

...."

Sagsøgeren er den 25. april 2019 blevet tilkendt førtidspension med virkning fra den 1. maj 2019.

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaring af sagsøgeren og O [REDACTED].

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i påstandsdokument af 5. april 2019 gjort gældende:

"...

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det samlet set gældende, at sagsøgte, som handlingsselskab for skadevolders ansvarsforsikringsselskab, er erstatningsansvarlig overfor sagsøger for den personskade, som sagsøger pådrog sig ved færdselsuheldet den 21.07.2012, hvilket ansvar sagsøgte da også har anerkendt i svarskrift af den 19.10.2015.

Det gøres gældende, at der er beviselig årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 21.07.2012 og sagsøgers nakkesmerter, som sagsøger henvendte sig til egen læge om den 06.08.2012, det vil sige 16 dage efter tilskadekomsten. Det skal i relation hertil nævnes, at sagsøger umiddelbart efter færdselsuheldet blev bragt til S [REDACTED] til undersøgelse og behandling af de påviselige skader i venstre hånd samt højre fod, hvorefter sagsøger tog hjem og gav kroppen ro. Da sagsøger måtte konstatere, at nakkesmerterne ikke forsvandt i dagene umiddelbart efter ulykken, fandt hun det dog nødvendigt at konsultere egen læge, som sendte hende videre til røntgenundersøgelse. Herefter har sagsøger jævnligt konsulteret egen læge grundet nakkesmerter og dertil relaterede smerter, hvilket er dokumenteret i sagsøgers lægejournal.

Der er således nær tidsmæssig sammenhæng mellem færdselsuheldet den 21.08.2012 og beskrivelserne af sagsøgers nakkesmerter i lægejournalerne. Ved besvarelsen af spørgsmål B, jf. bilag 37, udtalte Retslægerådet da også, at brud giver smerter med det samme, mens en forvridding af nakken accep-

teres som udløst af et relevant traume, hvis generne opstår få uger efter ulykkestilfældet. Herefter kan det således konkluderes, at sagsøgers nakkesmerter i lægelig henseende er registreret tidsnok til direkte at kunne sammenkædes med færdselsuheldet den 21.07.2012, hvorfor der for så vidt angår nakkesmerterne ikke kan herske tvivl om, er der er årsagsforbindelse.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgers øvrige gener i form af hovedpine, smerter i højre skulder, der strækker sig ud i armen, rygsmarter samt kognitive vanskeligheder i form af koncentrations- og hukommelsesbesvær, tendens til hurtig udtrætning og manglende overblik, også er forårsaget af færdselsuheldet den 21.07.2012.

Denne påstand understøttes af, at flere læger efterfølgende har konkluderet, at sagsøger tillige pådrog sig en hjernerystelse, som dog ikke blev opdaget eller behandlet i umiddelbar forbindelse af færdselsuheldet. Dette skyldes formentligt, at disse gener og smerter trådte i baggrunden for de mere fremtrædende smerter i form af brækkede lemmer. Denne påstand understøttes endvidere af, at Retslægerådet ved besvarelse af spørgsmål 3, jf. bilag 37, udtalte, at færdselsuheldet *kunne* have medført en hjernerystelse hos sagsøger, men at dette dog ikke var beskrevet i de journaler med nærmest tidsmæssig tilknytning til ulykken.

Ved besvarelse af spørgsmål 5, jf. bilag 38, svarede Retslægerådet videre, at *"vurderingen af hvilke lægelige angivelser, der står til troende, er et juridisk spørgsmål"*, på et spørgsmål om, hvorvidt det kunne udelukkes eller ej, om sagsøger pådrog sig en hjernerystelse ved færdselsuheldet, selvom dette ikke er angivet i journalmateriale i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med færdselsuheldet.

Det bemærkes også i relation til spørgsmålet om årsagssammenhæng, at Retslægerådet ved besvarelse af spørgsmål 1, jf. bilag 37, har udtalt, at det generelt kan anføres, at styrt med motorcykel, der kører 40 km. i timen, og hvor man slår hovedet i asfalten, kan give smerter i nakke samt hovedpine, og at der ikke findes opgørelser over, hvor kraftigt man skal slå hovedet, for at det giver varige gener. Færdselsuheldet har således været egnet til at medføre de gener, som sagsøger har oplevet konstant siden færdselsuheldet den 21.07.2012.

Yderligere bemærkes det, at speciallæge i neurologi, J. [REDACTED], den 28.05.2013 har konkluderet, at sagsøgers differentialdiagnose primært stod mellem en post traumatisk hovedpine eller måske en ekservation i en bestående ganske let migræne, udløst af sagsøgers kroniske nakkesmerter mv. efter uheldet, jf. bilag 25. Det er således speciallægens vurdering, at sagsøgers øvrige gener i form af hovedpine, smerter i højre skulder, der strækker sig ud i armen, rygsmarter samt kognitive vanskeligheder i form af koncentrations- og hukommelsesbesvær, tendens til hurtig udtrætning og manglende overblik, uanset om der er tale om en overset hjernerystelse eller ej, er forårsaget

af færdselsuheldet den 21.07.2012.

Det gøres derfor gældende, at sagsøgte, som erstatningsansvarlig overfor sagsøger, er pligtig at betale sagsøger godtgørelse for svie og smerte forårsaget af færdselsuheldet den 21.07.2012, jf. Erstatningsansvarslovens § 3, idet sagsøger ved færdselsuheldet pådrog sig omfattende personskade, herunder brækkede lemmer og nakkesmerter, hvilket på daglig basis siden færdselsuheldet har medført periodevis hel- og deltidssygemelding hos sagsøger.

Sagsøgers krav på svie og smertegodtgørelse skal opgøres til i alt kr. 71.500,00, hvilket svarer til maksimumbeløbet for svie- og smertegodtgørelse i år 2014, hvor sagsøger kunne dokumentere at have haft 428 fulde sygedage og 89 delvise sygedage alene under sin ansættelse hos V■■■■, jf. bilag 33 og 39.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte som erstatningsansvarlig overfor sagsøger er pligtig at erstatte sagsøgers tabte arbejdsfortjeneste forårsaget af færdselsuheldet den 21.07.2012, jf. Erstatningsansvarslovens § 2, og at sagsøgers tabte arbejdsfortjeneste for perioden fra færdselsuheldet og frem til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse om erhvervsevnetabserstatning af den 11.05.2017, jf. bilag E, skal opgøres til kr. 639.523,20, jf. bilag 39.

Det gøres yderligere gældende, at sagsøgte, som erstatningsansvarlig overfor sagsøger, er pligtig at betale sagsøger mén godtgørelse for det varige mén, som sagsøger pådrog sig ved færdselsuheldet den 21.07.2012, jf. Erstatningsansvarslovens § 4, og at sagsøgers mén godtgørelse på baggrund af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse om godtgørelse for varigt mén af den 11.05.2017, jf. bilag E, skal opgøres til kr. 71.162,00, jf. bilag 39.

Det gøres afslutningsvist gældende, at sagsøgte som erstatningsansvarlig overfor sagsøger er pligtig at erstatte sagsøgers tabte erhvervsevne forårsaget af færdselsuheldet den 21.07.2012, jf. Erstatningsansvarslovens § 5, og at sagsøgers tabte erhvervsevne i henhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af den 11.05.2017 kan fastsættes til 35 %, jf. bilag E, hvorefter sagsøgers erstatningskrav på erhvervsevnetab kan opgøres til kr. 1.143.450,00, jf. bilag 39..."

Sagsøgte har i påstandsdokument af 10. april 2019 gjort gældende:

"...

Ad Årsagssammenhæng:

Det påhviler sagsøgeren at godtgøre, at der med mere end overvejende sandsynlighed, og i hvert fald overvejende sandsynlighed, er årsagssammenhæng mellem hændelsen 21. juli 2012 og sagsøgerens gener og sygemelding

efter 21. juli 2012 og frem til dato.

Sagsøgeren har ikke løftet denne bevisbyrde.

Det er således ikke godtgjort af sagsøgeren, at hændelsen har påført sagsøgeren gener, der berettiger til personskadeerstatning for de angiveligt midlertidige følger i form af godtgørelse for svie og smerte samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Sagsøgeren har heller ikke godtgjort, at hændelsen har påført sagsøgeren gener, der berettiger hende til personskadeerstatning for de angiveligt varige følger i form af godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Vurderingen af, hvorvidt sagsøgeren har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen 21. juli 2012 og sagsøgerens gener, herunder de erstatningsposter, der er rejst krav om over for sagsøgte, skal foretages for hver enkelt erstatningspost for sig. Det forhold, at sagsøgeren måtte findes at være berettiget til godtgørelse for svie og smerte, hvilket bestrides, medfører eksempelvis ikke, at sagsøgeren (så) også er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Og det forhold, at sagsøgeren måtte findes at være berettiget til personskadeerstatning for de angiveligt midlertidige følger, hvilket bestrides, medfører eksempelvis ikke, at sagsøgeren (så) også er berettiget til personskadeerstatning for de angiveligt varige følger i form af godtgørelse for varigt mén og/eller erstatning for tab af erhvervsevne.

Der må ved vurderingen af spørgsmålet om medicinsk årsagssammenhæng lægges vægt på hændelsens karakter med lav hastighed og beskeden kraftpåvirkning og dermed uheldets manglende egnethed i forhold til at forårsage alvorlig og varig personskade af den art, som sagsøgeren angiver.

Endvidere må der lægges vægt på oplysningerne i politiets optegnelser vedrørende uheldet og navnlig anførslerne i de primære lægelige akter i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng dermed, hvori der ikke er anført noget om, at sagsøgeren var blevet påført andre skader end et brud på håndleddet og på højre fods 1. tå.

Det må også indgå i vurderingen, at der ikke er den fornødne tidsmæssige sammenhæng mellem de kognitive gener, som sagsøgeren angiver at være blevet påført, og uheldet 21. juli 2012.

Dertil kommer, at generne fremført af sagsøgeren – udover generne relateret til hånd og fod – er uspecifikke, hyppigt forekommende i befolkningen i almindelighed og ses ved en række helbredsmæssige tilstande og således ikke nødvendigvis er traumerelaterede. Generne kan i øvrigt forklares i andre forhold end hændelsen, herunder i fundet af degenerative forandringer i sagsøgerens hals- og ryghvirvelsøjle og psykosociale forhold.

Karakteren af hændelsen 21. juli 2012 er således ikke egnet til at medføre ovenfor omtalte gener samt sygemelding. Sagsøgte bemærker i den forbindelse, at sagsøgeren ikke før 8. august 2012, dvs. mere end 2 uger efter hændelsen 21. juli 2012, omtalte at have gener i nakke og skulder.

Dertil kommer, at sagsøgeren også forud for hændelsen 21. juli 2012 har haft behandlingskrævende smerter i nakke, skulder, lænderyggen samt kognitive og psykiske gener, der har resulteret i flere sygemeldinger op til hændelsen, jf. bilag 25/G.

Endvidere henviser sagsøgte til, at der derudover var en række familiære og sociale forhold både før og efter hændelsen 21. juli 2012, som ligeså vel som hændelsen eller snarere kunne forklare sagsøgerens sygemelding efter hændelsen, herunder særligt efter medio 2013, hvor sagsøgeren oplevede en subjektiv forværring af sine gener.

Sagsøgte bestrider på den baggrund, at de af sagsøgeren omtalte fysiske og psykiske gener kan relateres til hændelsen 21. juli 2012.

I relation til spørgsmålet om medicinsk årsagssagssammenhæng er det uden betydning for sagen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har fastsat sagsøgerens méngrad til 8 procent og erhvervsevnetabet til 35 procent. I forholdet mellem Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Retslægerådet må der lægges afgørende vægt på Retslægerådets vurdering. Retslægerådet er i den relation så at sige enekompetent, for så vidt spørgsmål om medicinsk årsagssammenhæng og enkeltpersoners helbredsmæssige forhold.

Retslægerådet har vurderet, at sagsøgerens kognitive gener *"ikke tvangsfrit kan tilskrives ulykkestilfældet"*, jf. besvarelsen af spørgsmål 4.

Af svaret på spørgsmål 5 fremgår det, at Retslægerådet finder, at hvis det *"er korrekt, at der ikke var symptomer på hjernerystelsen fra starten af, er Retslægerådet af den opfattelse, at sagsøger ikke pådrog sig en hjernerystelse"*.

Der henvises ligeledes til besvarelsen af spørgsmål L, hvor det fremgår, at de i sagen *"sene angivelser af nakkesmerter taler imod en årsagssammenhæng mellem piskesmældsgener og hændelsen"*.

Det fremgår i øvrigt intetsteds af Retslægerådets besvarelser, at rådet har fundet, at sagsøgeren er blevet påført varige gener som følge af hændelsen.

I henseende til de enkelte erstatningsposter gøres gældende:

Sagsøgte bestrider, at sagsøgeren har krav på svie- og smertegodtgørelse samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det er ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet 21. juli 2012 og kravet på godtgørelse for svie og smerte.

For så vidt angår sagsøgerens krav på tabt arbejdsfortjeneste må der endvidere lægges vægt på, at sagsøgeren grundet sine sygemeldinger forud for hændelsen 21. juli 2012 ikke har haft en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og at sagsøgerens opsigelse pr. 1. juli 2014 ikke var begrundet i sygdom, men derimod intern omstrukturering hos daværende arbejdsgiver jf bilag 19.

Selvom sagsøgeren måtte have et krav på svie- og smertegodtgørelse, har sagsøgeren på det foreliggende ikke bevist, at sagsøger uanset hændelsen 21. juli 2012 ville have været i arbejde på fuld tid på samme vilkår som på hændelsestidspunktet.

I fortsættelse heraf bestrider sagsøgte ligeledes, at sagsøgeren er blevet påført et varigt mén på 8 % og et erhvervsevnetab på 35 % som følge af hændelsen 21. juli 2012. Sagsøgte fremhæver i den forbindelse, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved fastsættelsen af sagsøgerens varige mén og erhvervsevnetab sandsynligvis ikke har været besiddelse af sagsøgerens lægejournal før 2012, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring derfor ikke har taget højde for sagsøgers forudbestående gener og sygemeldinger forud for 21. juli 2012.

Det er derudover ikke godtgjort af sagsøgeren, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen 21. juli 2012 og kravet på godtgørelse for varigt mén og kravet på erstatning for tab af erhvervsevne. Det kan på grundlag af navnlig Retslægerådets vurdering ikke lægges til grund, at uheldet har haft varige følger, og der er ikke påvist forhold relateret til uheldet, som med mere end overvejende sandsynlighed – eller blot overvejende sandsynlighed – kan forklare sagsøgerens vedvarende gener og deraf følgende uarbejdsdygtighed.
..."

Retten's begrundelse og afgørelse

Det er sagsøgeren, der har bevisbyrden for, at der er den fornødne årsagssammenhæng mellem sagsøgerens gener og sygemelding og uheldet den 21. juli 2012.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at sagsøgeren ved uheldet den 21. juli 2012 pådrog sig et brud på håndleddet og et brud på højre fods storetå.

Den 6. august 2012 henvendte sagsøgeren sig hos egen læge på grund af nakkesmerter.

Retslægerådet har i sit svar på spørgsmål B anført, at en forvridning af nakke accepteres som udløst af et relevant traume, hvis gernerne opstår få uger efter ulykkestilfældet.

Retslægerådet har herefter i sit svar på spørgsmål A i udtalelsen af 8. maj 2018 anført blandt andet, at der ved hændelsen den 21. juli 2012 hos sagsøgeren er beskrevet to mindre brud og en forvridning af nakken.

Retten finder det ikke efter bevisførelsen godtgjort, at sagsøgeren tillige pådrog sig en hjernerystelse.

I spørgsmål H til Retslægerådet er sagsøgerens gener anført til at være gener i ryg/lænd med udstråling til baller og ben, gener i nakke, gener i højre skulder, der udstrækker sig til højre arm og fingre, kognitive gener, herunder også hovedpine, søvnbesvær, tinnitus og psykiske gener. Retslægerådet er blevet anmodet om at svare på, om hændelsen har været egnet til at forårsage generne.

Retslægerådet har i sit svar i udtalelsen af 8. maj 2018 anført blandt andet, at kun nakkesmerterne kan være udløst af ulykkestilfældet.

Det lægges til grund, at sagsøgeren har oplevet generne som forværret over tid.

Retslægerådet har på baggrund heraf i den supplerende udtalelse af 8. november 2018 i sit svar på spørgsmål 8 taget forbehold overfor, om de tidligt indsættende gener skyldtes en forvridning af nakken, ligesom Retslægerådet i sit svar på spørgsmål L har anført, at den sene angivelse af nakkesmerter taler imod en årsagssammenhæng mellem piskesmældsgener og hændelsen.

Retten finder på denne baggrund ikke, at sagsøgeren har løftet bevisbyrden for, at der er den fornødne årsagssammenhæng mellem nogen af sagsøgerens gener og uheldet.

Det forhold, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring den 11. maj 2017 har vurderet, at sagsøgeren som følge af ulykken har et varigt men på 8 % og et erhvervsevnetab på 35 %, kan ikke føre til et andet resultat. Det bemærkes i den forbindelse, at retten finder, at det på baggrund af Retslægerådets særlige ekspertise med hensyn til afgivelse af udtalelser om årsagssammenhæng, er Retslægerådets udtalelse, der må lægges til grund.

Sagsøgtens frifindelsespåstand tages herefter til følge.

Efter sagens udfald finder retten, at sagsøgeren skal betale sagsomkostninger til sagsøgte. Sagen har været forelagt for Retslægerådet ad to omgange. Sagen har endvidere et betydeligt omfang. Omkostningerne fastsættes herefter til 125.000 kr., der udgør passende beløb til dækning af udgifter til advokatbistand inklusiv moms.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, V [REDACTED], frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøgeren, B [REDACTED], inden 14 dage betale 125.000 kr. til sagsøgte.

E [REDACTED]
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 28. maj 2019.

M [REDACTED], kontorfuldmægtig